तच् छ्रुत्वा 'एव जगाद 'एवं धीरचेता विदूषकः,
अहम् अत्र 'अवतीर्य 'अन्तर् विचिनोम्य् अम्बुधेर् जलं । 297
क्षणाच् च मोचयाम्य् एतद् रुद्धं प्रवहणं तव,
यूयं च 'अप्य् अवलम्बध्वं बद्ध्वा मां पाशरज्जुभिः । 298
विमुक्ते च प्रवहणे तत्क्षणं वारिमध्यतः
उद्धर्तव्यो ऽस्मि युष्माभिर् अवलम्बनरज्जुभिः । 299
तथा 'इति तेन बणिजा तद्वचस्य् अभिनन्दिते
बबन्धुः कर्णधारास् तं रज्जुबन्धेन कक्ष्ययोः । 300
तद्वद्धो ऽवततार 'एव वारिधौ स विदूषकः.
न जाव् अवसरे प्राप्ते सत्त्ववान् अवसीदति । 301
ध्यातोपस्थितम् आग्नेयं खड्गं कृत्वा च तं करे
वीरः प्रवहणस्य 'अधो मध्ये वारि विवेश सः । 302
तत्र च 'एकं महाकायं सुप्तं पुरुषम् ऐक्षत,
जङ्घायां तस्य रुद्धं च यानपात्रं व्यलोकयत् । 303
चिच्छिद तां स जङ्घां च तस्य खड्गेन तत्क्षणं,
चचाल च प्रवहणं रोधमुक्तं तदा 'एव तत् । 304
तद् दृष्ट्वा 'एव बणिक् पापम् छेदयामास तस्य सः
विदूषकस्य रज्जूस् ताः प्रतिपन्नार्थलोभतः । 305
वृत्तेन च 'एव मुक्तेन द्रुतं प्रवहणेन सः
स्वलोभस्य 'इव मरुतः पारम् अम्बुनिधेर् ययौ । 306

Digitized by Google